

Sygn. akt *V Ca 1404/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Strączyńska (spr.)
Sędziowie:	SO Joanna Machoń SO Agnieszka Łukaszuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Małgorzata Żurad-Roś

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. C.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie

z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt I C 20/16

1. oddała apelację,
2. zasądza od S. C. na rzecz (...) (...) SA w W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt *V Ca 1404/16*

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05 stycznia 2016 r. S. C. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4.056,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Dochodzone roszczenie stanowiło równowartość opłaty likwidacyjnej pobranej od niego w związku z rozwiązaniem umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym.

Ustosunkowując się do żądań pozwu, (...) S.A. z siedzibą w W. w wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm

przepisanych, wskazując, iż powód nie ma legitymacji do popierania żądania, ponieważ dokonał cesji praw z umowy na bank, ponadto zawarta umowa i jej OWU nie zawierają klauzul abuzywnych.

Wyrokiem z dnia 02 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w punkcie:

I. oddalił powództwo;

II. zasądził na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. od S. C. kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie było wynikiem następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych Sądu Rejonowego:

Na wniosek S. C. pomiędzy nim a (...) S.A. z siedzibą w W. została zawarta umowa ubezpieczenia na życie, potwierdzona polisą (...) nr (...). Umowa ubezpieczenia została zawarta na podstawie Ogólnych Warunków Ubezpieczenia na Życie z Ubezpieczeniowym Funduszem Kapitałowym (...) o oznaczeniu (...). W polisie określono, że powód będzie opłacał miesięczną składkę w wysokości 300 zł płatną do 25. dnia każdego miesiąca kalendarzowego. Rozpoczęcie odpowiedzialności Towarzystwa nastąpiło od dnia 25 maja 2011 r.

W dniu 29 lipca 2011 r. powód zawarł z (...) SA w W. umowę kredytu, dla zabezpieczenia której dokonał cesji na bank praw z polisy (...). Zwrotny przelew praw powodowała całkowita spłata kredytu. Powód zawiadomił ubezpieczyciela o dokonanej cesji.

Zawarta pomiędzy powodem i ubezpieczycielem umowa ubezpieczenia uległa rozwiązaniu. Pozwane (...) dokonało umorzenia środków zgromadzonych na rachunku bankowym przypisanym do strony powodowej według wyceny jednostek uczestnictwa z dnia 28 lutego 2013 r. Z umorzonych środków pozwane (...) pobrało opłatę likwidacyjną w wysokości 4.056,74 zł oraz opłatę od wykupu w kwocie 18,74 zł, pozostałą kwotę wypłacono powodowi.

Powód pismem z dnia 02 grudnia 2015 r., wezwał pozwanego do zwrotu pobranej opłaty likwidacyjnej. Pozwane (...) odmówiło spełnienia żądanego świadczenia.

Sąd Rejonowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy i okoliczności bezspornych.

Przechodząc do omówienia zasadniczych motywów zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia, w pierwszej kolejności Sąd Rejonowy podkreślił, że powód nie miał legitymacji w odniesieniu do wierzytelności o zwrot opłaty likwidacyjnej, która należna byłaby z racji art. 405 kc. Skuteczność dokonania przelewu nie budziła wątpliwości Sądu, nie była też kwestionowana przez stronę pozwaną. To spowodowało, że powód przeniósł na bank również ewentualną wierzytelność wynikającą z pobrania opłaty likwidacyjnej, a zatem nie miał legitymacji czynnej do popierania powództwa. Zdaniem Sądu Nie doszło do cesji zwrotnej, a przynajmniej nie wykazał takiej okoliczności powód.

Podstawą orzeczenia o kosztach był art. 98 § 1 i 3 kpc.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie:

- art. 233 § 1 kpc poprzez błędną ocenę zebranego materiału dowodowego i przyjęcie, że prawo do zwrotu wierzytelności z opłaty likwidacyjnej również zostało przelane na bank,
- oraz naruszenie art. 65 § 2 kc przez dokonanie błędnej wykładni oświadczeń woli stron umowy cesji.

Jednocześnie powód wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie dochodzonej kwoty i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie, bowiem żaden z jej zarzutów nie okazał się trafny.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, a podjęte rozstrzygnięcie znajduje oparcie w obowiązujących przepisach oraz w wywiedzionych na ich podstawie niewadliwych rozważaniach prawnych, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne. Należy podkreślić, iż Sąd Rejonowy przeprowadził ocenę dowodów w sposób prawidłowy z punktu widzenia ich wiarygodności i mocy. Sąd Rejonowy uzasadnił, którym dowodom dał, a którym odmówił przymiotu wiarygodności, przestrzegając przy tym zasad logicznego rozumowania, a z zebranego materiału dowodowego wyciągnął uzasadnione wnioski. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów nie nosi znamion dowolności, jest zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i przepisem art. 233 § 1 kpc. Sąd Rejonowy nie dopuścił do naruszenia jakiegokolwiek przepisu wskazanego w środku zaskarżenia.

Przede wszystkim chybiony jest zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc. Przyjmuje się, że granice swobody sędziego przy ocenie materiału dowodowego wyznaczają trzy czynniki: logiczny (obowiązek wyciągnięcia z materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych), ustawowy (powinność rozważenia całego materiału dowodowego) oraz ideologiczny (psychologiczny), przez który rozumie się świadomość prawną sędziego, kulturę prawną oraz system reguł pozaprawnych i ocen społecznych, do których odsyłają normy prawne. Zarzut przekroczenia swobodnej oceny dowodów, skutkującej błędnymi ustaleniami faktycznymi może być skuteczny tylko wtedy, gdy skarżący wykażą przekroczenie swobody sędziowskiej w zakresie któregoś z powyżej wymienionych kryteriów. Wymaga natomiast podkreślenia, że samo przedstawienie przez stronę odmiennych wniosków niż wynikają z oceny dokonanej przez Sąd I instancji nie świadczy jeszcze o przekroczeniu swobodnej oceny dowodów. Powód w żaden sposób nie wykazał, że Sąd Rejonowy uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, dokonując swobodnej oceny dowodów i dokonując na ich podstawie ustaleń. Co więcej całokształt materiału dowodowego i jego ocena zawarta w sporządzonym prawidłowo uzasadnieniu przekonują, że rację ma Sąd I instancji co do takiego sposobu interpretacji umowy cesji, jakiego dokonuje strona pozwana.

Nie ma również mowy o naruszeniu art. 65 § 2 kc. Z umowy (k. 53 i nast. akt sprawy) wynika, że cesja dotyczyła prawa do częściowej wypłaty i całkowitej wypłaty, te dwie zaś następowały już po dokonaniu potrąceń z tytułu opłaty likwidacyjnej, co wynika z OWU - § 18 ust. 6. Na wszystkie czynności związane z polisą bank musiał wyrazić zgodę (§ 3 umowy cesji), co również przekonuje o prawidłowości stanowiska ubezpieczyciela. Sam też powód wskazał pozwanemu Towarzystwu (k. 55), że dokonał zmiany uposażonego i przelewu prawa do całkowitej wypłaty oraz wypłat częściowych na kredytodawcę, wskazując, że wypłaty z umowy ubezpieczenia mają być dokonywane na rachunek banku. Sąd Okręgowy również nie ma żadnych wątpliwości, że prawo do żądania ustalenia postanowień OWU za abuzywnie oraz wypłaty stosownej kwoty z tego tytułu również przeszło na bank, ponieważ jest ono ściśle związane z całkowitą wypłatą z polisolokaty.

Ponadto nie doszło do wykazania przez powoda, że miała miejsce cesja zwrotna przewidziana w § 5 umowy cesji.

Powyższe rozważania powodują, że trafne jest stanowisko Sądu Rejonowego, przedstawione w prawidłowo sporządzonym uzasadnieniu, iż S. C. nie ma legitymacji czynnej do dochodzenia kwoty 4.056,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty z polisy (...), bowiem podmiotem uprawnionym z tej umowy ubezpieczenia jest(...)SA w W..

Mając tę argumentację na uwadze, wobec bezzasadności zarzutów apelacji, podlegała ona oddaleniu zgodnie z art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. , zasądając na rzecz powoda wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika według rozporządzenia obowiązującego w dacie wniesienia apelacji.